

han Bytte for en ham ganske ny og underlig Sindsbevægelse. Det gik i dette Øjeblik med Taknemlighed op for ham, at han alligevel her havde fundet et Sted, hvortil han paa hjemlig Maade følte sig knyttet. Og som for at bekræfte dette kom Forvalterens Hund i det samme springende og gav sig til at danse omkring ham og slikke hans Haand i vild Gensynsglæde. Det stakkels Dyr, hvis Hvalpe man havde taget fra den, havde siden kastet sin Kærlighed paa Per. Helt rørt bøjede han sig ned og klappede den. —

*

*

*

Den følgende Morgen gjorde Per endelig Alvor af at ty til det lille Opbyggelsesbibliotek, hvormed Hofjægermesterinden havde forsynet hans Værelse. Han tog en af Pastor Blombergs Prækensamlinger; og skønt Vejret var blæsende, vilde han ikke blive inde, men gik med Bogen op til Skoven. Her lagde han sig paa sin Yndlingsplads lige under Hegnet saaledes, at han fik Skoven i Ryggen til Læ, medens han foran sig havde fri Udsigt over Aaen og Engene til de kratklædte Skrænter paa den anden Side.

Det var Omgivelser, der just passede til den Læsning, han nu begyndte paa. Der var i Pastor Blombergs Forkyndelse ikke saa lidt, der mindede om et saadant dansk Englandskab i køligt Som-